

Bản tin

C Ò T A H

LIÊN ĐOÀN CHÍ-LINH , CALIFORNIA , HOA-KỲ

Tháng 12/2006

Địa chỉ liên lạc : 7169 Santa Isabel Dr Buena Park , CA 90620

Số 38

BAN HUYNH TRƯỞNG LIÊN ĐOÀN

Liên Đoàn Trưởng:

Tr. Trần Định (714) 658-0654

E-mail :

Liên Đoàn Phó :

Tr. Lee Alina (714) 308-0372

Các Trưởng Phụ Tá :

Tr. Trần Thị Huệ (661) 587- 9951

Tr. Hồ Ngọc Bích (661) 587- 9951

Tr. Hồ Trúc Chi (661) 587- 9951

Tr. Hồ Phi Yến (661) 587- 9951

Tr. Trần Nghĩa (714) 653-2869

Tr. Hà Mỹ Tử (714) 890-0031

Tr. Mai Anh (714) 901- 2269

Tr. Nguyễn Patrick (714) 655- 1315

Tr. Lý Nhật Hui (714) 229-9332

Tr. Bùi Hiến Linh (714) 222-0607

Tr. Lee Anthony (714) 906-1286

Tr. Tạ Tường Lan (714) 539-9585

Tr. Nguyễn Nhật Tự (949) 830-8240

Tr. Alain Châu (714) 657-2076

Tr. Lucie Vũ (714) 454-4279

Tr. Catherine Nguyễn (714) 510-0955

Tr. Nancy Nguyễn (714) 791-6458

<http://www.liendoanchilinh.com>

Ban Bảo Trợ :

- **Trưởng Ban:** (714) 899 - 2348
Chị Phan Minh Phương
- Phụ Tá: (714) 894 - 8070
Anh Trưởng Chí Vĩ
- Thủ quỹ: (714) 751- 7374
Anh Trần Khiết, Mai Giàu
- Thư Ký : (714) 878 - 9837
Anh Phan Lợi
Chị Phan Yến
- Xã Hội: (323) 225-3625
Anh Võ Hồng Nguyễn
Anh Nguyễn Như Nhạc
- Ban Ấm Thực : (714) 537- 2037
Chị Vũ Phương
Chị Trần Mỹ Phương
- Văn Nghệ : (714) 750- 8056
Anh Võ Tư Chương
Anh Phạm Hiến, Quách Trung
- Phim Ảnh-Báo Chí: (714) 750-8761
Chị Mai Ngọc Thân, Mạc Hạnh
- Đ.D Thanh: (714) 897 -5160
Anh Đặng Sơn, Chị Mai
- Đ.D Thiếu Nam: (714) 892 -0127
Chị Lê Phương, Lê Em
- Đ.D Thiếu Nữ: (714) 893 - 1286
Chị Nguyễn Loan, Hồ Nga
- Đ.D Sói Nam: (714) 899 - 0718
Chị Phan Yến, Anh Tuấn, Hùng
- Đ.D Chim Non: (714) 530 - 7438
Chị Nguyễn Thanh
Chị Tôn Nữ Thanh Quỳnh

Tạ Ôn...

Sau Thăng Tiến 8, Liên đoàn tổ chức mừng Đệ Ngũ chu niên ngày thành lập LD, phát hành đặc san Chí Linh vào tháng 9- 2006 . Cho đến nay, bản tin Cờ Lau lại tiếp tục phát hành hầu mang tin tức đến quý Trưởng, Phụ huynh và thân hữu.

Sau 5 năm thành lập, một ban huynh Trưởng trẻ đã nhận trách nhiệm hướng dẫn Liên đoàn, Tạ Ôn sự dẫn thân của quý Trưởng đi trước đã thành lập và xây dựng, quý Trưởng tiếp nối phát triển Liên đoàn trong tương lai.

Hội Đồng Trung Ương / Hướng Đạo Việt Nam trong Đại Hội Đồng tại trại Thăng Tiến 8 đã bầu một Trưởng chủ tịch mới, trẻ và đầy nhiệt huyết được mọi người tín nhiệm. Hy vọng trong thời gian tới, Ban Thường Vụ với những Trưởng trẻ sẽ dẫn thân và chu toàn những chương trình mà Anh Chị Em Hướng Đạo Việt Nam khắp nơi trông đợi.

Muốn cho Ban Thường Vụ HĐTU/HĐVN cũng như Ban Huynh Trưởng Liên đoàn có thể chu toàn công tác, chúng ta cần phải tích cực :

- “Sắp Sẵn” để tiếp tay thực hiện các chương trình do HĐTU đề ra. Không khư khư giữ những gì thuộc quá khứ không còn thích hợp với những thực tế tại hải ngoại. Chỉ có những Trưởng trẻ mới đủ khả năng để thực hiện các chương trình sinh hoạt cho trẻ em được sinh ra và lớn lên ở đây. Chúng ta đã trao cho trẻ thì phải tin tưởng, luôn ở bên cạnh khuyến khích, giúp đỡ.
- Hãy nhìn các huynh trưởng đại diện chúng ta điều hành chương trình sinh hoạt và tin tưởng vào các Trưởng đó trong việc xây dựng và phát triển Phong Trào.
- Hướng đạo là một trò chơi, Chúng ta cùng chơi với nhau, người chơi có trách nhiệm tuân thủ luật chơi do người điều khiển đề ra thì cuộc chơi mới hào hứng và kết quả. Chúng ta đã từng điều khiển và có được những kinh nghiệm khi có những người nhập cuộc chơi nhưng không tuân thủ luật chơi. Nên vì lợi ích của các em mà chúng ta phải chấp nhận luật chơi một cách trong sáng và thẳng thắn.

Sinh hoạt tại hải ngoại sẽ phải thay đổi rất nhiều cho phù hợp hoàn cảnh nơi sinh hoạt. Trải qua thời gian 30 năm, Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam cũng đã chứng minh sự kiên trì, vững tin gìn giữ truyền thống và văn hóa tốt đẹp của dân tộc Việt Nam qua nhiều thế hệ. Chắc chắn Phong Trào sẽ mãi mãi vững mạnh trong nhiều thế hệ tiếp nối sau này.

Tạp ghi của phụ huynh...

5 năm, thời gian dài đằng đằng mà tưởng chừng như thoáng chốc!

Thật vậy, mới ngày nào con tôi, cháu Mindy Nguyễn còn chân sáo rụt rè, bỡ ngỡ đến với Liên Đoàn Chí Linh mà hôm nay cháu đã mạnh dạn, tự tin đứng vào hàng ngũ đầu đàn của Liên Đoàn. Có được ngày hôm nay, cháu và các bạn đã nhờ vào công sức của các Trưởng rất nhiều.

Với bao nhiêu là khó khăn và đơn chiếc lúc ban đầu, các Trưởng đã dồn hết tâm huyết và thời giờ để hướng dẫn các em trở thành một Hướng Đạo Sinh chân chính, thành quả này không chỉ là niềm tự hào mà còn là vinh dự cho những người khoác áo Trưởng của Liên Đoàn Chí Linh.

Trải qua những ngày tháng sinh hoạt của các cháu, phụ huynh chúng tôi vô cùng cảm động khi tận mắt chứng kiến việc các Trưởng luôn sát cánh bên các cháu để hướng dẫn, thúc đẩy các công tác xã hội và kiến toàn chí hướng một người Hướng Đạo. Qua những ngày họp bạn cuối tuần và các kỳ trại lớn, nhỏ; vừa chơi, vừa học ngoài thiên nhiên; các em đã được học hỏi và phát triển về mọi mặt, từ thể chất đến tâm hồn. Phụ huynh chúng tôi rất hài lòng và tri ân công lao này.

Chỉ trong 5 năm, con số 15 Silver Award, 13 Gold Award và 5 Eagle Award mà các hướng đạo sinh Liên Đoàn Chí Linh đạt được khiến người ta phải chóng mặt. Không những chăm sóc cho các em, các Trưởng còn tự rèn luyện chính bản thân mình bằng những đẳng thứ cao cấp của ngành. Đây là những tấm gương rất đáng khâm phục và là bộ mặt chung của Liên Đoàn. Chúng tôi tin rằng các em sẽ tiếp bước các Trưởng đàn anh, tạo được

nhều cơ hội phục vụ cho cộng đồng, giúp xã hội ngày càng thêm tốt đẹp và lành mạnh.

Đến đây, không thể không nhắc đến những Trưởng đã có công đầu trong việc sáng lập và phát triển Liên Đoàn Chí Linh từ những ngày còn trứng nước, đó là Trưởng Lý Nhật Hui, Trưởng Tựu, Trưởng Loan và Trưởng Giang. Ngoài những thành tích đáng trân trọng, Trưởng Hui còn cống hiến cho phong trào Hướng Đạo hai người con đầy tài năng: Trưởng Alina và Trưởng Anthony. Còn các Trưởng Hà, Trưởng Thoa, Trưởng Mỹ Linh, Trưởng Tứ, Trưởng Mai Anh, Trưởng Nghĩa, Trưởng Hiến Linh và mẹ con các Trưởng Huê, Chi, Yến, Bích là những Trưởng đã từng ghé vai gồng gánh Liên Đoàn từ khi còn chập chững. Công lao này phụ huynh chúng tôi sẽ không bao giờ quên. Ngày nay, trách nhiệm đã được giao lại cho những Trưởng trẻ nhưng chúng tôi hoàn toàn tin tưởng vào khả năng lãnh đạo của Liên Đoàn Trưởng Trần Thiên Định cùng các Trưởng Alina, Diana, Patrick, Anthony, Alain, Lucie, Nancy, Mai Anh, Tường Lan, Thủy Đoan, Dennis và Marilyn

Chúc Liên Đoàn Hướng Đạo Chí Linh ngày càng thêm phát triển và phát huy thành tích, phụ huynh chúng tôi lúc nào cũng đứng sau lưng các Trưởng, hỗ trợ về các mặt tinh thần lẫn vật chất, với hoài bão con em mình sẽ trở thành người hữu dụng cho nhân quần, xã hội. Xin chân thành cảm tạ.

Thay mặt các phụ huynh LD Chí Linh
Thân Ngọc Mai

Tài Chánh Phụ Huynh:

Tính đến ngày 10/12/2006 :

Còn lại kỳ trước \$ 1,852.00

Thu:

Niên liễm từ phụ huynh: 4030.00

Phiếu chợ :210.00

Cơ sở bảo trợ :508.00 \$ 4,748.00

Chi :

Phụ chi Đặc San :305.00

Sinh hoạt :1,302.00

Website LD : 90.00 \$1,697.00

Tồn quỹ \$ 4,903.00

Nhật Ký Liên Đoàn...

Kỷ Niệm Đệ Ngũ Chu Niên :

Thời gian tuy có chuẩn bị, nhưng vì tập trung vào trại Họp Bạn Hướng Đạo Việt Nam Thăng Tiến 8 nên công việc tổ chức kỷ niệm cho đệ ngũ chu niên Liên đoàn có phần không chu đáo cho lắm, tuy nhiên, từ đoàn sinh đến Trưởng, Phụ huynh đều nỗ lực trong thời gian rất ngắn (6 tuần) để tổ chức:

- Một đặc san kỷ niệm của Liên đoàn.
- Trao bằng thưởng cho 4 Gold Awards
- Trao bằng thưởng cho 2 Eagles.
- Trao bằng thưởng cho các Ngành trong LĐ.
- Tổ chức lên đoàn cho các em Ấu lên Thiếu, Thiếu lên Thanh.
- Trao trách nhiệm Liên đoàn Trưởng cho Tr. Trần Thiên Định.

Tết Trung Thu :

Năm nay vì không có tổ chức nào thực hiện phát quà Trung Thu, nên Liên đoàn đã tổ chức cho chính các em trong Liên đoàn vào ngày thứ bảy 7 tháng 10, 2006, trong chương trình, ngoài việc cho các em sinh hoạt, ăn pizza và bánh trung thu, chiếu slide các hình ảnh sinh hoạt của LĐ, các em được cấp cho mỗi em một lồng đèn do một phụ huynh tặng để các em có một buổi tối rước đèn trung thu như ở quê nhà

Việc Thiện:

Cuối tháng 8, 2006. Được biết một em Việt Nam 7 tuổi vô tình đã cùng các bạn cùng lứa chơi trong nhà ông Nội (là cựu chiến binh VN), lấy từ trong tủ trưng bày kỷ vật một quả lựu đạn và đã phát nổ, tử thương 2 em và 5 em khác bị thương, cảm thương hoàn cảnh của gia đình khi người cha chỉ có công việc phụ bếp cho một nhà hàng, LĐ đã tổ chức quyên góp từ phụ huynh cùng Ban huynh Trưởng số tiền \$300.00, sau đó, các Thanh sinh

cũng đã quyên được thêm \$150.00, số tiền đã trao tận tay Bà Huỳnh Kim An (bà nội cháu bé) ở Bakerfield.

Trại Liên Đoàn :

Một kỳ trại Liên đoàn đầu tiên sau Thăng Tiến 8 đã được tổ chức tại OSO Lake (thuộc vùng đồi núi gần thành phố Mission Viejo), trại quy tụ hơn

100 trại sinh trong cuối tuần từ 3 đến 5 tháng 11, 2006.

Ngoài chương trình sinh hoạt của các đơn vị, một trò chơi lớn đã được các Thanh sinh tổ chức rất quy mô, một cuộc thi nấu ăn vào chiều thứ bảy rất sôi nổi, đêm văn nghệ lửa trại rất vui và chiếm được sự hài lòng của đa số phụ huynh khi các em đã cố gắng trình diễn các tiết mục bằng tiếng Việt. Ngành Ấu cũng đã có những Sói Con tuyên hứa (), Ngành Thiếu gồm có 9 em (Nữ :Rosa, Jessica Christina; Nam :Richard Vũ, Kevin Trần, Phúc, David, Anthony, Huy)

Lịch Sinh Hoạt LĐ :

Tháng 1/2007 :

- 7 Chào cờ đầu năm LĐ, Họp phụ huynh
- 14 Họp Đoàn
- 21 Họp Đoàn
- 28 Họp Đoàn

Tháng 2/2007 :

- 4 Sinh hoạt LĐ, Họp phụ huynh
- 11 Họp Đoàn
- 18 Họp Đoàn
- 25 Họp Đoàn.

Tháng 3/2007 :

- 4 Chào Cờ Đầu Năm Các Liên Đoàn
- 11 Họp Đoàn.
- 18 Họp Đoàn
- 23-25 Trại Xuân Liên đoàn

Sinh Hoạt Khắp Nơi...

Tráng Đoàn Nguyễn Trãi:

1. Tráng đoàn đã có hơn 30 Tráng sinh về tham dự Thăng Tiến 8 tại Nam Cali vào mùa hè 2006. Đây cũng là dịp :

- Họp mặt đông đảo tráng sinh nhất từ trước đến nay.
- Phát hành đặc san kỷ niệm 4 năm thành lập (Nội San Nguyễn Trãi số 5)
- Phát hành CD những bài trại ca Hop Bạn HĐVN.
- Hội thảo Ngành Tráng với quý Trưởng Đổ Quý Toàn, Nguyễn Văn Thuất, một số Trưởng Niên và Tráng Sinh.
- Gặp gỡ và thảo luận với Trưởng Mai Liệu về sinh hoạt của Tráng Đoàn Nguyễn Trãi.

2. Một Ban tu chính nội lệ tráng đoàn được thành lập để tu chính thể thức bầu cử và tiến hành bầu cử Tráng Trưởng cho những nhiệm kỳ tới.

3. Các Toán có những chương trình sinh hoạt bình thường. Riêng Toán Lam Sơn có 17 TS tham dự trại họp bạn Miền Trung Hoa Kỳ-Giữ Vững 10. Toán

cũng đã có buổi họp định kỳ vào ngày 3 tháng 12-06 để thảo luận về chương trình sinh hoạt của Toán trong năm 2007. Một kỳ trại toán sẽ được tổ chức vào các ngày 29 và 30 tháng 12 với sự tham dự của hai tráng sinh của toán Đông Quan từ

tiểu bang N.Carolina bay sang. Bên cạnh đó, Toán Lư Sơn đang cộng tác với ACE thiện nguyện viên các đoàn thể trẻ do Little Saigon Foundation chuẩn bị tổ chức Niềm Mơ Ước Mùa Giáng Sinh vào ngày thứ bảy 23 tháng 12, 2006.

Miền Nam Cali :

Thứ bảy, 21 tháng 10, 2006, một buổi họp Nhóm các Liên đoàn sinh hoạt chung được triệu tập hàng năm để đề ra chương trình sinh hoạt chung cho năm mới, trước buổi họp Nhóm, Trưởng ủy viên Miền đề nghị một khoản thời gian họp Miền để bầu vị ủy viên Miền mới, Trưởng Nguyễn Tư Nhân chính thức được tín nhiệm trong vai trò ủy viên Miền Tây Nam Hoa Kỳ, Tr. Nguyễn Liên Hương phụ tá.

Về Nhóm, Tr. Trần Thiên Định LĐT LĐT Chí Linh đảm trách ủy viên liên lạc Nhóm, LĐT Trường Sơn trách nhiệm tổ chức Chào Cờ đầu năm 2007, LĐT Chí Linh trách nhiệm tổ chức trại Liên Kết vào dịp lễ Lao động Hoa Kỳ.

Gây quỹ cứu trợ Bão Miền Trung VN:

Nhằm giúp đỡ nạn nhân bão lụt miền Trung Việt Nam, qua lời kêu gọi của Tr. Nguyễn Tiến Minh (ủy viên Miền Tây Nam Hoa kỳ) các Liên đoàn đã cùng nhau thực hiện 2 ngày rửa xe gây quỹ, kết quả ghi nhận:

- Chi Lăng / Thăng Long : \$1,582.00
- Lam Sơn / Hùng Vương : \$1160.00
- Trường Sơn : \$ 1513.00
- Hoa Lư : \$ 825.00
- Hương Việt : \$ 2,043.00
- Bạch Đằng Giang / Chí Linh : \$ 304.00

LĐ Đất Việt- Houston - Texas:

Sau một thời gian ngắn vận động, một Liên Đoàn mang tên Đất Việt do các tráng sinh thuộc Toán Lam Sơn đã được chính thức thành lập vào ngày 11 tháng 6 -2006. Trục tiếp trong coi Liên Đoàn là các tráng sinh Hoàng Kim Châu, Trần Ngọc Toàn, Phạm Ngọc

Phước, Cao Ngọc Cường, Vương Văn Thu và Đặng Quốc Thắng. Liên Đoàn hiện có một Thiếu Đoàn cũng mang tên Lam Sơn với 22 em thiếu sinh. Các em đã dự được 4 lần trại " SẮP SẴN", một trại huấn luyện đội trưởng và phó, 10 em đã qua chương trình Tenderfoot. Liên Đoàn dự trại Giữ Vững 10 và đoạt được 5 giải thưởng của trại. Các em tham dự Winter Camp do Sam Houston Area Council tổ chức từ 26 đến 31 tháng 12-06. Trong tháng 1-07, một Ấu Đoàn mang tên Phù Đổng sẽ được thành lập để đáp ứng nhu cầu tham gia của các em thiếu nhi trong tuổi Sói Con.

Happy Birthday...

At Lien Doan Chi Linh's 5th birthday party in September, I, along with three other girls, was awarded for earning my Girl Scout Gold Award. The ceremony was relatively relaxed because there were not that many people watching. Overall, the ceremony was very nice and fun. Even though it was my second one, it made me feel special because my first one had many more girls and therefore was not as focused on me. I enjoyed having the ceremony in front of all my friends and family, especially Hiep, who kept making funny faces at me to make me laugh while I was on stage. Even though it was a little bit boring, it was fun to look into the audience and see everyone that I cared about there to support me. The ceremony was also very memorable because I received a pretty plaque. Even though my name was spelled wrong the first time, it was still funny and I appreciated the gesture from the parents.

For my Gold Award project, I set up research websites for elementary school students who needed help with researching for school assignments and projects. Although the Internet is an extremely valuable resource, without guidance, elementary students may not be able to efficiently find the information needed. Therefore, I researched and put together appropriate sites for students who needed extra help on homework or projects to provide for them another learning tool. I set up six different sites for the different grade levels so students from specific grades could find help accordingly. On these sites were links to games and interactive sites as well as informative sites that paralleled the school curriculum while giving them an alternative to the books. With my project, I tried to help the students attending the school who did not have as many educational opportunities. My project was intended for students who wanted to find extra help and for students who simply wanted to challenge themselves and learn something new. I tried to help students further their education and take a greater interest in learning and its many possibilities.

As I reflect on my experience in earning my Gold Award, I am honored to be able to accomplish something so

meaningful in Girl Scouting. It hasn't been easy, but it has definitely been worthwhile. I am very thankful to everyone that has helped me and supported me through this journey to make this event very memorable.

Dana Nguyen 🙄

Five... Six... Seven... Eight!

These words repeated in our heads over and over during our crew ballroom dancing lessons. Honestly, before this event, I thought *what a lame activity!* *Why ballroom dancing?* It sounds so old-fashioned and nobody likes it anymore. *What a waste of money!* However it was money paid from the crew treasury, so I figured what the heck, let's just try something new.

Upon entering the small dance studio, we awaited each crew member. As each member arrived, we joked around and had a great time. Pretty soon the bell rang and *we had to put on our shoes and dance!* It was horrible, some of us were wearing tennis shoes, and others were wearing flip flops. I guess it was pretty awesome that we even had some guests who showed up from different crews and such.

The instructor greeted everyone with such a warm welcome. He started to talk about most of his dancing career. Then the basic lesson finally began! *Rock... Step... Triple Step...* It was all a matter of walking in a specific area around ourselves. It was pretty difficult at first, but we got it after the first few tries.

"Ha-ha! Piece of Cake!" everybody thought. So the instructor moved onto step two, with partners. *Golly! The moment that we've all been waiting for!* It's time to show our moves off. Pretty soon, he combined everything a basic lesson would be. With the partner, there were special moves like spinning and twisting. Pretty soon the lesson was over and it was time to free swing.

I had to admit, it was pretty embarrassing at times when we messed up, but everyone laughed and encouraged each other. Oh yeah, and everybody looked at Dinh and thought "What the heck?" He was all over the dance floor with 9 different lady partners! Anyways, I guess that it's about time that we tried something else, non-Scout related. Ballroom dancing was pretty fun – we'll definitely do it again sometime soon!

Hiep Nguyen

**"Look on the light side of the things
instead of the gloomy one"**

BP last message to Scouts

Knott's Scary Farm

What I thought about Knott's Scary Farm is that it wasn't as fun as it was last year because we couldn't go on as many rides as last year. Also the lines were long; people were bumping and pushing us from behind, and we wasted most of our time waiting for people that never came and for people to get food. It wasn't all bad when we had to wait for them because I got to talk to my friends, talk to some monsters, and the Log Ride was really fun.

I was kind of sad that we couldn't go on the Grudge 2 maze because my friends at school all wanted me to go in it so I could see how scary the Grudge girl was and how creepy she was crawling next to us on the floor. I couldn't go and people at school told me that I should have gone with them or aw I'm sorry you couldn't see her or next year don't go with them anymore. I told my friends that it really all wasn't that bad so that they would stop bothering me about it.

My favorite thing at Knott's Scary Farm is the Log Ride with Little Red Riding Hood. And next year when we go I'm hoping that it'll be better and the lines will be much shorter and we get to go in more mazes and rides. But I don't think that I won't be going next year because it's all the same. Unless there's going to be a new maze or we go earlier because if we go later in the month, the lines are VERY long.

Julie Huynh

" Wake up ! Get busy !
You have only one life-day to live,
So make the best
of every minute of it"
Baden Powell

Leaving the Past, Soaring Forward

Before bridging up to become a Venturer, I had many things to leave behind me that I will never forget for the rest of my life. One thing that I will never forget was all the friends who have supported me, helped me out when I first joined Scouts, and encouraged me to move forward in harsh times. Another thing was all the memories

of me as a leader, teaching and helping people at many Scout events, such as camp and parties.

At the bridging ceremony I remember having my last talk with some of my friends as a Boy Scout. I then crossed the bridge (ignoring all the cheers of departure from some of the guys who were only joking around) trying to not trip during my first step (like Victor LOL) and make it across. When I got across the bridge, everything felt the same, but I knew somewhere in my mind that something has changed that I haven't noticed yet.

Now that I'm in Venturing, I can move forward to my next goal: becoming an Eagle Scout. I will meet new friends, learn more wonderful skills, and reach a higher level in life. In Venturing, I can start out fresh with experience and try to reach for the top again.

Kevin Vo

Liên đoàn Chí Linh cảm tạ quý cơ sở, thân hữu sau đây đã bảo trợ cho sinh hoạt của Liên đoàn trong những tháng qua:

**Ông Man Phạm VP Luật sư Robert M. Viefhaus
9645 Bolsa Ave Suite B, Westminster CA 92683**

**Được sỹ Võ thị Lợi ,the Professional Pharmacy
7631-D Westminster , Westminster CA 92683**

**Ông Bà Jimmy Minh Nguyễn (Mike's Nails)
4143 Long Beach Blvd, Long Beach, CA 90807**

**Ông Ng. Lê Quân tiệm Hoa : Artist's Flowers
9130 Edinger Ave, Fountain Valley ,CA 92708**

**Ông Bà Trần Văn Kính - May Pharmacy
14571 Magnolia #104, Westminster CA 92683**

**Golden Trophy & Awards
7812 Westminster, Westminster CA 92683**

**Ông Trần Long – United Funding
1545 W. Katella Ave, Anaheim CA 92802**

**Unitex MFG., Inc
14901 Chestnut St, Westminster, CA 92683**

**Vũ Quốc Dương DDS
6771 Westminster Suite H,
Westminster, CA 92683**

My Tuyen Hua

The moment I found out that I was going to test for my Tuyen Hua at the next camping trip, it was scary. I wondered if I could learn all the things in which I have never learned in time. Many people helped me out in those times. There was Shary, Katherine, Tiffany Phan, Tiffany Ho, and Tammy. They had helped me prepare for it and when I needed it, they encouraged me. I don't think I could have made it without their help. Of course, the Truong helped out too. They tested me, so I wouldn't embarrass myself in front of a whole mess of people. They gave me the chance to do it. I want to really thank all of them for helping me to earn my Tuyen Hua.

At my Tuyen Hua ceremony, I stumbled through my 10 Dieu Luat Huong Dao, but no one laughed or anything. I have to admit that the Tinh Tam at night wasn't too good for me, because I was really, really sleepy. To me, it's really hard to stay awake at night at camp. Also it was really cold, even with all the layers. It was quite boring too, though I still listened because I knew it was important. It was just boring because I always hear a lot of talk from my LA teacher so I didn't want to hear more talk.

At the Tuyen Hua ceremony itself, I was nervous and anxious at the same time. That very morning, Tammy re-tested my Loi Hua Huong Dao, just to see if I remembered it and boy, did it help, because I thought that I had forgotten it. When we, the Tuyen Hua

recipients, had been told what to do, we took off our khanh and caps, for they would be presented to us in the ceremony. When it was my turn to say it, I hoped I would not mess up in front of such a big audience, and I didn't, thank goodness. After all the recipients had received their Tuyen Hua, we went around shaking the hand of all of the people who had already received

their Tuyen Hua before us. I was pretty glad it was over, but I knew it wasn't the end.

After the Tuyen Hua ceremony, I was really happy. It was a challenge to learn the requirements in less than a month, when my homework kept piling higher and higher. After I had earned it, I felt relieved that I had passed, and not failed. Though I knew that it wasn't over for me, I felt as if I had completed something and could go on. It was a great feeling to know that I had accomplished something, when I had completed nothing in my first Scout troop. I guess I like Chi Linh a whole lot better than my first Scout troop – I feel as if I belong here.

Jessica Pham, Hoa Mi

I was so excited when I know I was going to receive my Tuyen Hua. I remember the date I got my tuyen Hua ceremony, November 5, 2006, because it was very important day to me.

From this day I feel I am growing, leaving Soi behind. I will have many things new to learn, I will have more responsibilities to practice in my Thieu life. I am more independent. I coordinate with my friends to make plan, to cook together, no more camping with my parent. But anyway I will be a tenderfoot soon. In the ceremony, I promised I will comply with the scout rules. I recognize that to fulfill this promise I have to do my best in learning and practicing with the help of my leaders, my parents, and even my friends.

I keep in my heart the feeling on Tuyen Hua ceremony. The Scout rules that I spoke out on that day made me feel so proud. I should follow them with honesty and trustworthiness to become a good person.

Kevin Khoa Tran

The Hiking Trip to the Bridge to Nowhere

I would say the hiking trip to the bridge was quite fun. This is my first hiking trip with Crew 299 and I really enjoyed it. At first, it was pretty boring, waiting for everyone and making all the preparations before we actually left. There was also the long car trip, which was pretty boring, but we killed time; Quang owned me at mobile chess. After the car ride, we took care of business, assigned hiking partners, and started our hike full of fun! About five hours of fun on that dreaded trail was full of spiky plants, dirty river water, and huge rocks to climb over. It wasn't so bad; we had two or three stops for breaks and for lunch. After hours of hiking and getting a bit lost (that was kind of my fault), we managed to get to the bridge and finally relax... or at least until we started hiking to find a cave.

I have to admit, I was a bit stimulated by the morning breeze of the mountains; although I would have rather gone back to sleep. But as the time passed, I eventually adapted to the mood of hiking and it felt great; that first step into the river water, the constant stumbling over rocks, and the feeling that your life is in danger every time we climbed past a steep part of the mountain. I was a little disappointed to see how much we had to hike just to see a bridge a few hundred feet above the ground, but all the experiences we all had together and how I got to know the crew a bit more was worth it.

I still wish more people could have attended instead of staying home or doing something else. If they had something they really had to do, then there would not be any problems. But for the people who just did not feel like going or just did not want to participate at all, they should really make an effort to do so. The Truong put all this together so we could all have fun and get to know one another more. They are here on their own time, sacrificing their time to help us have fun. They don't have to do any of this and make fun events for us, but they care for us, and they want us to have a great time. Thank you, Truong Dinh, Truong Alina, and everyone else who made an effort into organizing this backpacking trip. I have only been in this troop for about a month or so, but you guys really made me feel at home. And to those who I don't know very well or at all, I hope to get to know you guys better. Thank you all.

John An Nguyen

Ropes Course

When I first heard that we were going to go do a ropes course, I got pretty excited because I had done it before and I knew what a rush it was. So this was an event I knew I wasn't going to miss. The ropes course was at Featherly Regional Park; we had been there before on camping events. When we first arrived there and saw the high ropes course, I think everyone was excited but a little nervous. Our instructor's name was Sean and he started talking to us about trust and teamwork, and showed us how to put on the harness. Mai Thy was the first to go up and she got through it and demonstrated the climb with no problems. She was so brave and good that Sean offered her a job to work there. Pretty cool huh? The ropes course consisted of two levels, one at 25 feet from the ground and one at 60 feet. You have to go through the 25-foot course and then if you are feeling brave enough, you climb up the wall again and do another course at 60 feet. At the end, you get to zip line down – I think that was the best part because it feels like you are freefalling for about 5 seconds. To get up to the ropes was an obstacle itself. You had to climb up to it the way you would rock climbing.

Everyone made it through the course except for one person. That was disappointing for us all. One of the best climbs I saw was Andy's. That guy has heart; he never gave up even though he fell off one of the planks and was terrified to move on. The whole crew was cheering him on. And then one of the funniest moments was when Andy was trying to get back on the plank after he fell off. Everyone was focused on him and it was pretty intense and then out of nowhere you hear "CREAKKKKKKKKKKKKK, TEAM CREW FAMILY!!!!!!!!!!!!!!" It was Dinh, zip lining down from the 60 footer. That must've made Andy even more scared because it shook the whole place up.

Overall, it was one of the best events we went to this year. It took a lot of teamwork because we needed people everywhere. There were people helping other people up the rock wall and pulling their ropes and all that. There were people supporting other people with their climbs. This was such an awesome event because of the rush you get out of it. Going through the obstacle course, walking on just a wire, trying to get through wobbly, uneven planks and then jumping off at the end. It's one of the most fun things ever.

Ryan Le

Nói chuyện với các em Thanh:
Chuyện 5 thợ săn Cọp...

Ngày xưa có 5 người cùng rủ nhau đi săn cọp. Họ đồng ý mang theo rượu để khi bắn được cọp, sẽ nướng thịt và uống rượu tại chỗ. Một trong 5 người nghĩ : “ 4 người kia mang rượu, mình ta mang nước lạnh, nào ai biết được?!”.

Tối chiều, họ bắn được moat con cọp thật lớn, mọi người cùng đi gom cây khô, đốt lửa để nướng thịt cọp, rượu được đổ chung vào moat cái thau, họ ngồi chung quanh đống lửa, vừa nướng thịt, vừa uống rượu. Ai cũng khen rượu hôm nay ngon tuyệt, không chê vào đâu được.

Sau buổi đi săn đó, 5 người chia tay và không bao giờ còn đi săn chung với nhau nữa.

Các em thân mến ,

Một người nghĩ : nếu pha một phần nước lạnh của mình với rượu của 4 người kia, làm sao ai có thể biết được? Và kết quả là cả 5 người cùng mang nước...lạnh ! Do vậy không ai dám chê rượu dở vì biết chính mình cũng mang nước lạnh. Sau cuộc săn này, 5 người không còn hợp tác với nhau đi săn cọp nữa bởi vì ai cũng biết rằng mang rượu là chuyện nhỏ, mà đã không đồng lòng với nhau, đến khi chuyện lớn là bị cọp tấn công, thì chắc chắn lúc đó mạnh ai nấy chạy “Của anh anh mang, Của nàng nàng xách” và mình sẽ là miếng mồi ngon cho Cọp mà thôi !

“Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao”

Sếu gan lỳ

Hương Đạo Việt Nam

Âu - "Gắng Sức"

Hỏi sao thân thế nên người
Ươm cây lựa hạt thì thời mặng non
On trời gặp lúc trăng tròn
Non cao chí cả tâm hồn vị tha
Giang tay nắm cả san hà

Thiền - "Sắp Sẵn"

Để cho con cháu hiểu ta sẵn sàng
Ai cũng có xuân vàng hoa mộng
Oan khiên nào cũng bởi động tâm

Thanh - "Khai Phá"

Vì cuộc sống âm thầm lặng lẽ
Im như trăng như nước mùa thu
Êm êm gió thoảng sương mù
Tâm ta dịu dặt thám du khởi nguồn

Trắng - "Giúp Lẽ"

Nợ đất nước chứa đầy gấm vóc
Ai là người chăm sóc trùng tu
Mẹ Cờ Việt ngàn thu lên đường

Phước Tấn

Chí Linh Đoàn

Đoàn Chí-Linh luôn phát triển thêm
Tuy rằng bốn biển cùng anh em
Cùng chung lý tưởng xây đời mới
Đồng khí đồng thanh luyện chí bền

Nguyễn Thanh Viêm (Úc Châu)

On My Honor

Sunday morning. November 5, 2006. Oso Lake. I was told to remember this date and place. I just received my Tuyen Hua. Scout handshakes and congratulations all around, but it wasn't always like this. Rewind nine hours. Sitting on the cold, hard amphitheater seats around a dying campfire, eyes closing, body shivering, I was fighting a losing battle against my eyes not to fall asleep during the Tuyen Hua council. Jimmy was already somewhere off half dreaming with his ear buds in his ears. It was my turn to recite the tenth and final Dieu Luat and my eyes were barely open. "Huong Dao sinh trong sach tu tu tuong, loi no den viec lam." Not knowing what I just said, I waited for a meaningful response. Throughout that whole council, I fell like a total fool, sitting there, having these laws explained to me when I should have figured them out on my own. I just wanted to go back to the tent and sleep. I missed the warmth in my life. There was a time when I was excited about getting my Tuyen Hua, but this was not one of them.

Saturday morning. Ten o'clock. Breakfast was finished, games were ready to begin. But I was not with everyone else. Anthony and Patrick had called me, along with seven others and charged us with the memorization of the Muoi Dieu Luat and Ba Loi Hua by three in the afternoon. At the time, I can't say I was very nervous. I mean, it's just a few sentences to memorize, and besides I had my trusty patrol leader Albert to help me through it. Also, I already knew more than half the Dieu Luat. Even if I wasn't nervous, I still couldn't shake the feeling that something was on my shoulders and wouldn't go away during the rest of the day. While the rest of our patrol made lunch, Albert and I secluded ourselves and began working on my memorizations. At first, it wasn't so hard. I blazed through several of the Dieu Luat, and stumbled on some. The Ba Loi Hua were nothing I've seen before, so that took some time to get into my head. Several times during lunch, I demanded someone's attention to recite my recently learned statements to, knowing that it would take constant drilling to remember them. It was nearing the afternoon, and thoughts of failure seemed to appear out of nowhere. It was beyond me how everybody said these were easy to remember and they'd stick with you forever once you'd learn them.

Three o'clock had come and gone, but nobody and come and tested us. I was starting to become wary and upped the amount of recitals, just in case they would call us back to recite them any time soon. The sun had begun to set, yet still no sign. Dinner was starting, but still no sign. I was starting to get lax, thinking I wouldn't get tested. I was pretty full of myself until somebody tapped me on the shoulder and before I knew it, I was doing pushups for being late to the Tuyen Hua call. It was definitely time. I took the fourth place in line and braced myself for the inevitable. When it was finally my turn to recite, I took a deep breath and walked up to the spectacled face of Alina. In retrospect, I should have probably paid more attention to my pronunciation than anything, as Alina responded to my recital with suggestions that I should work on them some more, as I didn't want to look like a fool tomorrow in front of everyone.

That night, the Tuyen Hua council proceeded in the deathly cold of night with many weary eyes and yawning mouths. I gave my all to try and stay awake through all the Dieu Luat with some success. Preceding the ceremony were the precious hours of sleep I caught before the big day that was to come. I awoke to a morning of packing, followed by the Tuyen Hua ceremony. It came as a surprise to me when we handed in our hats and neckerchiefs before the ceremony. During the ceremony, all the boys recited their Oath and Laws over the Scout flag. They weren't perfect in their recitals, and I was no exception. After promising to live by the Laws and take up the Oath, I felt that excitement that was missing. Up to that point, I had just been some random Scout, confused with no purpose. After swearing to live by the Scout Laws, I can honestly say that I felt I had a self-purpose in being a Scout. I may not know what it is still, but it is there, waiting to be discovered.

Oso Lake wasn't just another camp for me. It was an experience I can say I never want to forget. It gave me a new outlook on life. It gave me a moral standard to abide by and most importantly, it gave me a goal: a goal to become a better person and a goal I can continually strive to achieve. "On my honor, I will do my best to do my duty to God and my country and to obey the Scout Law; To help other people at all times; To keep myself physically strong, mentally awake, and morally straight" (Scout Oath).

Phuc Pham
Doi Ca Sau